

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tóta dílele.

Pretulu pentru Ostrungur'a: pre anu
8 fl. pre 1/2 de anu 4 fl. pre unu tri-
luniu 2 fl. éra pentru Strai-
netate: pre anu 10 fl. pre 1/2 de anu
5 fl. pre unu triluniu 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte sidieniele si bani de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, arulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

Vorba sà fia!

Ómeni! frati! romani! . . . Voi
stranepoti ai marelui Traianu! . . .
Sà ne'ntielegemu unii pre altii; sà
fimu ómeni cu sfatu si tréba si
'ntieptiune. . . . C' acum'a nu-e
bine! . . . M'a tramisu sfatulu sa-
tului d'in comintia, ca sà vi dau
de scire si sà vi spunu, cumcà
acést'a e celu d'in urma numeru
d'in Martisíoru. — D'aici inainte
hui'a! . . . Cine nu platesce, numai
in zedaru ascépta, ca sà i se tramita

„Gur'a-Satului“ . . . Ast'a o dícu eu „Gur'a-Satului!“

Am auditu dicendu-se, cumcà fóia este scumpa.
Vedi mài! . . . Ce-amu face, candu prenumerantii se
prindu cu funea . . . Inmultíti-ve ca deficitulu Ungariei,
si pretiulu foii va scadé ca veniturile Ungariei. Dar'
numai asìe d'in seninu nici vladic'a nu ve popesce . . .

„Floculu“ nemtiescu d'in satulu imperatului este de
patru-ori atàt'a de mare càtu „Gur'a-Satului“, si totu-si
se vinde numai cu patru fiorini la anu. Ce credeti?
este pentru acea „Gur'a-Satului“ mai scumpa cu optu
fiorini?! . . . Vedi bine! . . . Candu „Flocului“ i se
platescu càte de 15,000 de ori 4 fiorini, éra „Gu-
rei-Satului“ numai càte de 250 ori 8 fior. — No!
ce-e mai multa?! . . . Cum e mai bine: a fi „Flocu“
in satulu imperatului, ori „Gura“ in „Satulu“ nostru?!
. . . . Sà ne 'ntielegemu déra! — Sà fimu ómeni de
vorba. . . . Déca abonantii se voru inmultí, si noi
ne vomu „Floci“ casi nemtii d'in satulu imperatului;
vomu lasá pre „Gur'a-Satului“ sà vorbésca mai multu
si-i vomu pune numele „Stroflocu“, mai stro-liatu
chiar si decàtu „Floculu“ nemtiescu.

Pana atunci Ddiu sà vi dee bine si norocu; ni
tramiteti bani si remaneti fara grige, cà vomu scí
noi, ce sà facemu cu ei! — Am dísu eu:

Gur'a-Satului m. p.

Precum mi s'a dísu d'in sfatulu Satului.

Cantecu romanescu.

Arda-te foculu dreptate,
Sà peri, sà te prapadesci,
Cà eu si-asfà nu-ti am parte,
Nici nu sciu, — déca traiesci.

De me ducu la judecata
La cinstiulu Tribunalu,
Direptatea vedi, cà cauta
La mine casí-unu muscalu!

De me ducu la catania,
Sà vedeti, — ast'a vi-o spuiu, —
Nici pana la fraiteria
N'ajungu, cà — dreptate nu-é!

Si de ceru eu drepturi sante
Dela díeta si guvernú,

(Contiinarea o scie fia-care romanu
cinstitu.)

Anecdota.

Éra postulu Craciunului. Bumbu, copilulu Dadei, éra
reu bolnavu. Dad'a: „Spune Bumbule, puíule, ce-ai manca,
cà Dad'a ti va implini poft'a, macar de ar constá unu
galbinu?“

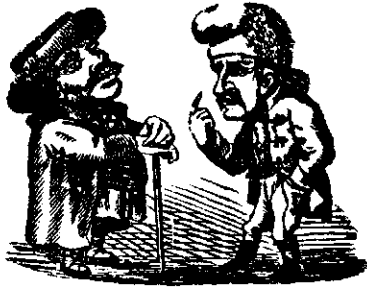
Bumbu: „Así manca — — — manca — — o — —
o capsúna.“

Dad'a. „Ba unu — dracu, cà pe postulu Craciunului
crescu capsúnele!“

Curiositate.

Cosmopolitulu metropolitu, pentru-ca sà arete,
cumca iubirea lui parintésca cuprinde de o potriua pre
toti crestinii, elu, intr'o díua, a dísu in biserica „crede-
ulu“ in romanesce, éra „tatalu nostru“ in „ocie nasúlu“
rusescu. . . . Si apoi, déca ar' fi avutu sà redice inca
o rogare catra ceriu, acea nesmintitu ar fi facutu-o in
limb'a jidovésca.

TANDA SI MANDA

M. — Acum'a să te întreb eu un'a, frate Tanda.

T. — Audu! . . .

M. — Să-mi spui, pentru-ce zarandani au hotari-tu, ca să nu se mai adreseze catra ministrulu interne-loru in cauzele privitoare la autonomi'a comitatului loru, ci să pasiésca deadreptulu inaintea dietei cu jalb'a loru?

T. — Hm! . . . D'apoi . . . vedi! — Ministrulu li-a facutu destule nedreptati; ei voiescu să faca si dietei o placere. —

M. — Te pricepu! . . . Adeca pentru domniile dilei faptuirea nedreptatiloru este o placere . . . Com-plesanti ómeni pecatosii acei'a de zarandani!

T. — Scii frate Mando, cine e deputatu in Chioru?

M. — Eu nu sciu; tu ai amblatu dóra si pe acolo?

T. — Nu am amblatu, dar am auditu, ca acolo au alesu romanii pe Arda-lu György.

M. — Óre cum de a reesitu unu magiaru, si nu unu deputatu nationalu!?

T. — A reesitu asiá, ca episcopulu Pavelu d'in Gherl'a i-a provocatu pre alegatori, sa voteze pentru Arda-lu György.

M. — Acum pricepu eu pentru-ce l'a denumitu guvernulu pe Pavelu de episcopu.

T. — Apoi da, ni se inmultiescu bunii patrioti!

Anecdote.

(Tramisa de I. Maloru.)

Aut — aut.

Catinc'a, o mladiósa splalatorésa, avea unu amoresu in persón'a unui corporalulu de cavaleria . . . In semnu de dovéda a iubirei sale, iubit'a spalá rufele cavalerului seu.

Intr'o díua ei se certara. . . Cavalerulu incetá a mai face visitele sale.

Revoltata asupr'a acestei necredintie, parasit'a amoresa opri intr'o díua pre unu altu cavaleru d'in aceea-si compania, adresandu-i urmatóriele cuvinte:

„Spune corporalului, ca: este ceva, ori nu este nimicu? Déca nu este nimicu, apoi fia 25 er. pentru fia-care luna!”

Déca!?, . . . apoi tieganului i-ar merge bine.

Ajunse tieganulu iern'a fara sa-si fi gatatu colib'a. Bine de bine, — caci gerulu numai spre Faurariu fu sentitu. Acum'a batea unu ventu rece d'inspre resaritu, aguncandu potoiu de néua in faciea tieganului, ce s'a fostu sgulitu lunga focu. D'o parte era pré frigu, de alt'a pré caldu. . . „De-ar fi iern'a catu de rece; — grai tieganulu sgriburosu, — numai Fauru de ar trece; fia ierna catu de grea, cada ori si cata nea, numai d'ar dá Domnulu santu, sa 'ncete jupanulu ventu, caci apoi e lumea mea, — jocu cu iern'a cum 'oiu vré.”

Cumu-e bine adi in lume.

Cumu-e bine adi in lume?
Cum, — indata o voiu spune:
Sà fii micu, si 'n ori-ce tréba
La maghiari unélta órba;
Cà-ci altminte, sà o scii,
Nici notariu nu poti sà fii!

Unulu vré, ca sà depuna
Censur'a 'n limb'a romana;
Dieu acel'a nu reiésa,
Cà toti ungurii-lu apasa.
Inainte póte sci,
Cà notariu elu nu va fi.

Unu romanu far' de rusine,
Cugetandu, cà face bine,
Draga Dómne! ími ciotrica
Censur'a 'n cea mongolica.
Nepotii lui Attila
Toti lu voru patronisá.

Ér', d'ajungi la candidare,
Fà, sà ti fia pung'a mare;
Dà si lui solgabireu,
Si-ti ajuta Ddieu;
Cà-ci altminte sà o scii,
Cà notariu nu poti sà fii.

Candu vine la votisare,
Ér' ai lipsa de parale. . .
Cu-o feria de palinca
Faci p'alegatori opinca.
Astfelu siguru o vei sci,
Cà notariu vei reiesi. —

D'ai ajunsu notariu satescu,
Sà joci domni cumu poftescu,
Domni cu cisme 'npintenate
Si pr'in posturi mai inalte:
Cà ci altminte o poti sci,
Cà notariu nu multu vei fi. — —

La alegeri de-ablegatu
Fà-te cortesiu infocatu,
Si culege multe voturi
Pentru candidati de unguri:
Si sà fi asigurat,
Cà vei fi remuneratu,
Si notariu in alu teu satu
Unu tempu bine 'ndelungatu!

Ciollineu.

Omu politoritu.

Avisu.

In casin'a romana d'iu Aradu inteligenti'a romana d'in Comitatulu Aradului va tiend o conferintia in caus'a infintiarii unei foi locale. — — Candu, nu se scie. —

Nesmintitu.

Avemu sinóde parochiale, comitete parochiale, epitropii bisericesci, epitropii scolare, sinode protopresbiterale, comitete protopresbiterale . . . , si numai bunulu Dumnedieu scie, ce mai avemu, — pentru-ca sà fia, unde sà ne certamu intre noi, perdiendu si tempulu in zedaru! . . .

A Lunei, ca a anului Regenta,

proclamațiune.

Ómeni! pamenteni! fiintie!

Éta, am sositu la voi, cu caracterulu in punga și cu pung'a in sinu, de a ve ferici cu urmatoriele:

De vreme ce am ocupatu lini'a centrului d'in acestu anu, eu éra-si lu-voiu impartí totu numai in 12 luni, care voru să-si urmeze ca ministeriele d'in Pute-a-pesce.

Eu nu voiescu alt'a dela voi decâtu acea, ce voi voiti *a nu vói!* — Voi voiti respectarea legiloru; acea voiescu si eu cu toti fratii vostri magiari — *a nu vói!*

Romaniloru! De mongolu n' aveti de a ve teme. — Leulu, câte-o-data, este marinimosu, candu este satulu, — si apoi vulpea este blanda, — candu jace in cursa! — — —

Eu, regent'a anului acestui'a, amnestezu pre toti acei'a, cari inca n'au fostu la Vátz, si pre toti acei'a, cari nu sunt denunciati si ticalosi! — Fiti cu minte! Cine este mortu, acel'a este liberu, — si ori care pretensiune drépta i se va implini! Cine nu posiede nimica, n'are d'a se teme, ca va perde ceva!

Ér' déca aveti voi pretensiuni natiunale, — cereti dela fratii vostri magiari! si nu voiescu dinsi de a vi recunósce drepturile vóstre, atunci'a mergeti la judetiu. — Este judetiulu magiaru dreptu, atuncea vai de ei; — este inse judetiulu magiaru nedreptu, atuncea vai de voi!

Deci, măt'i'a cu canele inca se intielegu bine; — intielegeti-ve si voi!

Meditatiuni.

— Asupr'a primaverii. —

Blande venturi, ce adiatu d'in o lume primaveria, nouri, ce plutiti dela unu orisonu mólcomu, cucóre, ce ati parasitu patri'a vóstra in florita, voi, toti prevestitori ai *scrimbarii vremiloru*, ce pecatu ve aduce d'in Spani'a si Itali'a inspre Carpati?! . . . O! cáci frumóse sunt tierile, pr'in care ati trecut si fericite popórele, pre care le-ati vediutu in trécatu; dar' mai frumosu este ceriulu, ce acopere Carpatii, in secete, mai recoritoriu pisculu Carpatiloru si romanii, mosceni ai tierii frumóse, mai prapaditi, decâtu popórele, ce ati vediutu, fericite. . .

Lumea si-schimba faciea, si voi sunteti prevestitorii acestei schimbari.

De pe munti curge in siróie bogate néu'a topita; in vai stejarulu se imple de muguri mediosi; pe plaiu florile si-desfasiura sinulu parfumatu; pe pólele déluriloru creste lastariulu vitiei bogate; éra in satele asiediate in mediuloecu unei regiuni edenice esecutorii de dare culegu totu, ce afla pr'in colibele poeticiloru tierani . . . Pe culme pásce o turma de oi . . . In vale resuna unu flueru in cantecu traganatu . . . Cuprinsu in lueru, unu voinicu canta:

N'am nici páne.

N'am nici sare;

Tóte le-a dusu

Darea mare! . . .

Apoi totulu incéta . . . Numai ventulu adie mólcomu, numai frundiele se clatina lenestu, numai riuletiulu murmura tainicu . . .

Mai tardiu se ivescu cinci calarasi, gonindu in saltate o trupa de cinci-spre-diece caii, ce insi-si gonescu unu bietu de iepure . . . Gón'a merge peste semenaturile bogate, trece peste ele, si intra in padure; . . éra semenatoriulu sta la margine, cu unu „Fi v'ar fi batutu dragulu Dumnedieu!”

Cáta poesia! — cáta frumusétia ingramadita! cáta fericire la unu singuru locu, intr'unu singuru momentu!

O Carpati! voi cuprinde-ti o bucata d'in raiu! Sinulu vostru este plinu de bogatii nemesurate; faciea vóstra este acoperita cu o podóba nespusa; aburirile vóstre cuprindu parfumuri in mólcomile miscari de venturi; éra romanii, ce ve locuiescu, sunt frumosi, mandrii, inaltiatu in gandrile loru, si moru de fóme.

Ér' in primavéra voi sunteti mai multu, decâtu ce este, a fostu, ori ce ar putea sa fia raiulu.

Si éta noi suntemu in faciea primaverii.

Tómna esecutorii de dare ieu bucatele, ce au roditu peste véra; iérn'a jidanii ieu, ce a mai remasu dela esecutori; éra primavér'a, urandu-se budgetulu tierii, éra-si esecutorii ieu ce au lucratu nevestele romane peste iérna. . .

Astfelu in primavéra frumusétia naturei se unesco su acea produsa de minti si lucrata de o mana delicata, potrivit cu unu gustu inaltiatu. Primavér'a este tempulu sperantiiloru: romanulu scie, ca peste véra, nu-i vor luá nemicu, de óre-ce i-au luat, ce avea, in primavéra, iérna si tómna.

Astfelu, vér'a, romanulu muncesco neimpedecatu, avendu o singura sperantia: cumca va avé, ce sa dee la tómna.

Vremile vinu; vremile se ducu: viéti'a sta locului. Tóte primaverile sunt frumóse; tóte iernile sunt grele; nici o véra nu este far' de sudóre; nici o tómna nu trece fara esecutii: vremile se schimba, si totu-si remanu totacelea Pentruca numai vremile, dar' nu si ómenii, se schimba.

Vremile se schimba, — fara sa schimbe si pre ómeni!

Am disu eu:

Stanu Patitulu.

Receptu de albele-rumenele.

Carnevalulu a ajunsu

Cátu de bine 'n facie unsu.

Cu ce? -- dar' mai sciu si eu;

Vedi, cu ce-a datu Ddieu:

„Laptele de pasarea“

„Face faciea subtirea“,

„Si urd'a de iepurasu“

„Face-obrazulu casi-unu casu;“

„Seracic'a, ici-coli'a.“

„Da o pele rumenea,“

„Argintu-viu mai mestecandu,“

„Faciea négra-o vedi albindu.“

Spetierulu.

Tóca Redactiunei și Aministratiunei.

(Indreptare.) O mare eróre de tipariu a intratu in numerulu trecutu (12) alu fóiei „Gur'a-Satului“. Pe semne, tipografi s'au imbetatu tocmai atunci, candu trebuiéu să puna fói'a in tipariu. Astfelu au schimbatu pagin'a a dóu'a cu a trei'a (47 și 46.), pr'in ce articolulu

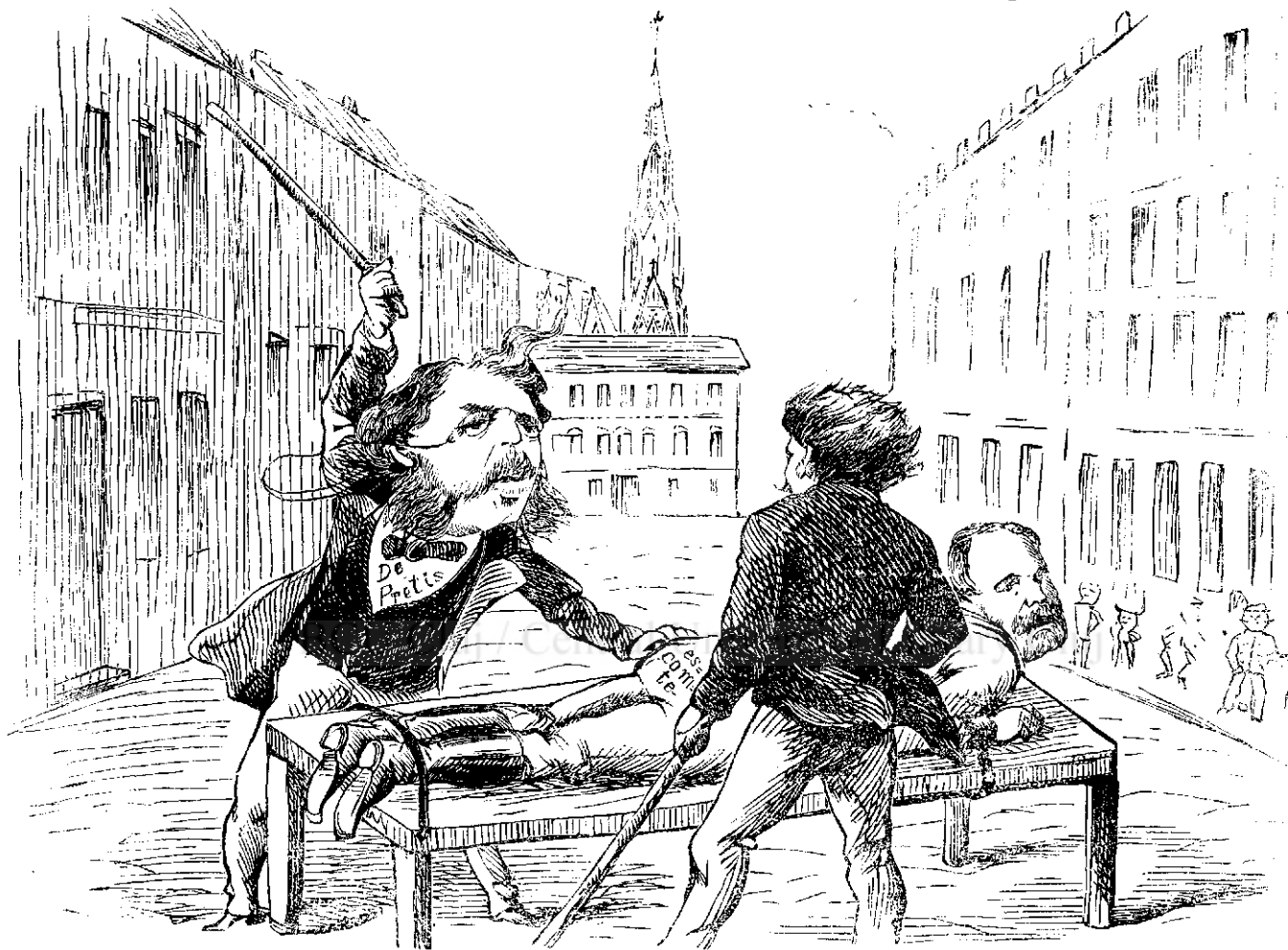
intitulatu „Meditatiunile Parintelui Pop'a Fabrianu etc.“ a venitu pe pagin'a a dóu'a a fóiei, continuandu-se pe pagin'a a patr'a. Coregemu dar' ast'a eróre astfelu:

Pagin'a a dóu'a (47.) diosu: „Binecuventata e 'mperati'a tatului in vecii veciloru.“ — Pagin'a a patr'a (48.) susu: „Chorulu: „Aminu!“

Ccremu scus'a Onoratului publicu!

Desbaterile d'in Vien'a

intre ministrulu financiéloru unguresci Kerkápoli și intre ministrulu financiéloru austriace De Pretis și colegulu seu, asupr'a **bancei** unguresci de escomptu:

Proprietariu, editoriu și redactoru dirigitu: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoriu și coredactore: **Basiliu Petricu.**

P U B L I C A T I U N I

4—12

Premiula principalu
600,000
franci in auru.

Celu mai micu cascigu
400
franci in auru.

Sortiurile de Premii de statu ale

Imperiului Otomanu.

In fia-care anu câte patru trageri de sorti. 129 casciguri à 600,000 franci; *) — 194 à 400,000 franci, — 120 à 300,000 fr. — 195 à 200,000 fr. — de asemenea casciguri câte de 50,000, 30,000, 25,000, 20,000, 10,000 pane la celu mai micu de 400 franci — de platitu tóte in auru. Cea mai de aprópe tragere de sorti in diantai'a a lunei viitóre, in care trebuiescu să se cascige premiile de 600,000 fr. 60,000, 2 à 20,000, 6 à 6000, 12 à 3000, 28 à 1000 fr. etc. Pentru aceste, precum și pentr: cele-falte 410 trageri de sorti, ce voru urmá, pone-candu nu voru fi trase

*) unu francu = 40 — 50. crucei austriaci.

Red.

pr'in vre un'a d'intre p'remile de susu, eu oferu sortiuri pentru a-dóu'a-diecea parte d'in cascigu, o piesa câte cu 7 fior. seu 4 taleri c. p. cu valóre pentru tóte tragerele de sorti, fara-ca să se c'era nóue platiri.

De óre-ce ori-care sortiu trebe să faca *nesmintitu* unulu d'intre cascigurile dela celu mai mare de 600,000 franci pone la celu mai micu de 400 franci, éra c'elu mai micu cascigu este dejà *mai mare* decâtu sum'a data pentru sortiu. este la aceste sortiuri numai cascigarea cu putintia și ori-ce perdere eschisa.

Insarcinarile, tramitiendu-se si sumele in bancnote, aur, ori asignari postale, se efectueiescu cu cea mai mare ingrigire pr'in

I. G. Lussmann,

Negutiatoriu de efecte in Vien'a.

Wiedener Hauptstrasse 37.

➡ Asemenea sortiuri sunt depuse spre vendiare in mai mare numeru și la Redactiunea acestei foi.